

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. Варна, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Румяна Панталеева

Членове: Росица Ант. Тончева
Десислава Ст. Сапунджиева

при участието на секретаря Петранка Ал. Паскалева
в присъствието на прокурора Н. Л. Д.
като разгледа докладваното от Росица Ант. Тончева Въззивно частно
наказателно дело № 20233000600323 по описа за 2023 година

, при произнасянето взе предвид следното:

Въззивното производство по делото се развива по реда на чл.34 вр. чл.20, ал.1-3 от ЗПИИРКОРНФС. Същото е образувано вследствие на жалба от адв.Ц. Д. - упълномощен адвокат на засегнатото лице Г. А., с която жалба се атакува решение на Окръжен съд-Варна под №237/14.09.2023г. по ЧНД №864/2023г. в частта, касаеща признаване на решение №172/14 по дело №2013/PGM/000746 на Апелативен съд в гр.Монс, Кралство Белгия по отношение на възложените на засегнатото лице съдебни разноски в размер на 1714.65 евро, с легова равностойност от 3353.65лв.

Основното оплакване на процесуалния представител е за неправилно приложение на закона, т.к. носителят на правото да търси вземане за направени съдебни разноски в съдебна процедура в издаващата държава не го е упражнил своевременно, поради което това право е погасено по давност. Апелът към настоящата инстанция е за отмяна на атакуваната част от първоинстанционното съдебно решение и постановяване на нов съдебен акт, с който да се откаже искането за признаване на решението на компетентния орган в издаващата държава относно направени съдебни разноски.

По съществото на делото представителят на Апелативна прокуратура - Варна заема становище за неоснователност на жалбата, при изразена солидарна позиция с доводите на първоинстанционния съд.

В писмена молба адв.Д. изрично иска разглеждане на делото в негово отсъствие, както и в отсъствие на засегнатото лице, поддържайки интереса от отмяна на обжалваното съдебно решение.

Съставът на въззивния съд, след като съобрази доводите на страните и доказателствата по делото, прие за установено следното:

Жалбата е допустима, разгледана по същество тя се явява и основателна.

За да признае и допусне изпълнение на посоченото решение за налагане на финансова санкция във вид на разходи по съдебна процедура - заведена под №2013/PGM/000746 в Апелативен съд-гр.Монс, Кралство Белгия, окръжният съд е направил извод, че са налице всички изискуеми предпоставки по чл.30 от ЗПИИРКОРНФ. Прецизно е да се каже, че в първата инстанция защитната функция не е обхванала позоваване на изтекла давност по чл.171 от ДОПК - за пръв път такова възражение се отправя с жалбата на упълномощения адвокат, като същото се явява основателно.

От приложено по делото решение №172/14 (влязло в сила на 12.04.2014 година) на Апелативен съд в гр.Монс, Кралство Белгия става ясно, че засегнатото лице е осъдено за престъпления по чл.чл.42, 43, 43bis, 65, 66, 79, 80, 378, 379, 380, 381, 382, 383bis, 392 и 398 от белгийския НК, съответстващи на престъпления по чл.159а, ал.2, т.2 и чл.159б, ал.2 от българския НК. Наложена му е кумулативна санкция от шест години лишаване от свобода и глоба в размер на 24000 евро, конфискация на облагата от престъпната дейност в размер на 130000 евро, включително Г. А. е осъден за съдебни разноски в размер на 1714.65 евро. От писмо на издаващият орган (ЧНД, л.45) става ясно, че първото наказание е изтърпяно на 18.12.2017 година.

Доколкото настоящият казус изисква преценка на института на давността, предвид изричните оплаквания в жалбата на адв.Д., то следва да се отбележи, че това е институт на материалното право, затова спрямо погасителната давност се прилагат нормативните разпоредби, действали към момента, към който е започнал да тече давностният срок. Съблюдавайки принципното положение и чл.171, ал.1 от ДОПК, относно публичното задължение за разноски в производството пред Апелативен съд в гр.Монс, давността е започнала да тече от първи януари 2015 година и е изтекла на първи януари 2020 година, доколкото в удостоверението по чл.4 от РР 2005/214/ПВР не са посочени обстоятелства за спиране или прекъсване на общия режим на давността. Такива не са заявени и при инициативата на настоящата инстанция за изрично консултиране с компетентния орган на издаващата държава по положения на чл.35, т.3 от ЗПИИРКОРНФ, като в предоставения срок, а и известно време след това, не е постъпила никаква информация от страна на Апелативния съд в гр.Монс. Уместно е да се посочи също така, че за пръв път компетентният орган на издаващата държава е поискал от български съд признаване на решение №172/14 на 14.06.2023 година (ЧНД №3543/2023 година по описа на СГС, пощенско клеймо), т.е.

близо девет години по-късно от влизане в сила на осъдителния съдебен акт, което при отсъствие на данни с отношение към хипотезата по чл.172 от ДОПК и при съблюдаване на относимата разпоредба на чл.171, ал.2 от ДОПК в редакцията ѝ към момента, в който давността е започнала да тече, сочи че казусът следва да се реши на плоскостта на общата петгодишна давност по чл.171, ал.1 ДОПК.

Изведените съображения обосновават становището на въззивния състав за основателност на жалбата, което изисква отмяна на решението на Окръжен съд-Варна в проверяваната част и отказване на признаване и изпълнение на решение №172/14 по дело №2013/PGM/000746 на Апелативен съд-гр.Монс, Кралство Белгия, постановено на 26.03.2014 година и влязло в сила на 12.04.2014 година в частта, с която на българския гражданин Г. С. А. с ЕГН ***** са възложени съдебни разноси в размер на 1714.65 евро.

Водим от горното и на основание чл.34, ал.2 ЗПИИРКОРНФС, Варненският апелативен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №237/14.09.2023г. по ЧНД №864/2023г. по описа на Окръжен съд-Варна и вместо това на основание чл.35, т.3 от ЗПИИРКОРНФС **ОТКАЗВА** признаване и изпълнение на решение №172/14 по дело №2013/PGM/000746 на Апелативен съд-гр.Монс, Кралство Белгия, постановено на 26.03.2014 година и влязло в сила на 12.04.2014 година в частта, с която на българския гражданин Г. С. А. с ЕГН ***** са възложени съдебни разноси в размер на 1714.65 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____